

Rödda Röstler

Debattforum för Vänsterpartiets Stockholmsföreningar augusti 2019, nr 54

Röda Röster nr 54

Röda Röster är en periodisk debattskrift som ges ut av Vänsterpartiet i Stockholm stad. Den publiceras enbart digitalt och distribueras via e - post. Signerade artiklar om såväl lokala som nationella och internationella frågor publiceras. Artikel-författarna ansvarar helt för innehållet i texterna. Redaktionen ansvarar för att de texter som publiceras följer Vänsterpartiets grundläggande värderingar och hålls i en saklig och kamratlig ton.

Röda Röster distribueras via e-post den sista arbetsdagen varje månad. Kontakta distriktexpeditionen storstockholm@vansterpartiet.se om du inte får tidningen. Här kan du hitta tidigare utgivna nummer av Röda Röster: <http://storstockholm.vansterpartiet.se/roda-roster/>

Redaktionen består av Erik Andersson, Ellinor Hultman, Bengt Larsson, Martin Löof, Johan Norlin, Klas Sandberg och Monica Santa Cruz.

Röda Rösters logotyp är skapad av Sydney Ankers.

Layout av Klas Sandberg.

Skicka din debatttext till redaktionen på roda.roster@vansterpartiet.se (max 3000 tecken inklusive blanksteg). Redaktionen tar gärna emot utkast att utveckla tillsammans med skribenten.

Nästa nummer utkommer 30 september. Deadline är 15 september.

Redaktionen vill uppmana fler kvinnor att delta i debatten. I nr 54 är 2 kvinnor och 4 män skribenter.

Innehåll

Röda Röster nr 54..... 2
Låt tusen röster höras..... 3

Satsa på ytterstadens bibliotek
Karl-Gustav Köhler..... 4

Bostad en mänsklig rättighet
Bengt Sundell 5

Replik på "Vi känner oss bedragna" RR
nr 49
Clara Lindblom 6

Vänsterpartiet Kista
Monica de Santa Cruz, Röda Rösters
redaktion 7

Det patriarkala eländets diskreta fördelar
Klas Sandberg, V Enskede 8

Kalendarium..... 9

Ill: Klas Sandberg

Låt tusen röster höras

Det är inte nödvändigt att alla i ett parti tycker precis likadant. Tvärtom! Ur olika ståndpunkter och perspektiv kan de allra mest spännande förslagen och politiken komma fram. Däremot behöver ett parti en levande debatt där de olika rösterna kan mötas och utvecklas tillsammans. En slags demokratisk infrastruktur som är helt livsnödvändig för att ett parti ska kunna utnyttja all den kraft som medlemmarnas olika bakgrunder och kunskaper innebär. Samtidigt som alla inte måste tycka lika behöver alla medlemmar ändå få möjlighet att läsa samma texter och ta del i samma diskussion.

Hur ett parti ska åstadkomma denna intern-demokratiska struktur finns det många svar på. Röda Röster är ett sätt. Att alla medlemmar i olika partiföreningar i Stockholms stad har ett forum att få diskutera frågor som är angelägna för oss är helt nödvändigt för att hålla ihop som parti.

Det kan handla om vår politik i Stadshuset och hur vi som medlemmar kan påverka våra politiker, eller andra frågor som rör Stockholms stad där vi behöver föra diskussion mellan partiföreningarna. Det kan också handla om frågor som kan röra hela vårt länsdistrikt eller fackliga, feministiska,

nationella och internationella frågor som en enskild medlem eller grupp av medlemmar anser borde lyftas och diskuteras. Kanske ur ett nytt perspektiv. Det ska även finnas plats för kritik mot partiets företrädare eller politiska linjer som partiet har drivit när behov för det uppstår.

Huvuddragen i vår politik beslutas på kongressen och i distriktens årskonferenser. Partilinjen ligger fast och som företrädare för Vänsterpartiet är det vänsterpolitik som gäller. Mellan kongresserna har våra företrädare friheten att förhandla och fatta de beslut som de anser är de bästa. Den ordningen måste finnas och respekteras i ett parti. Men för att förankra den förda politiken hos medlemmarna är den fria debatten viktig. Därför är ambitionen att våra politiker i Stockholm samt styrelseledamöter i distriktet och föreningarna ska ta tillvara på Röda Röster som ett viktigt interndemokratiskt forum och vara beredda på att svara på frågor och synpunkter från medlemmarna.

Men allra viktigast är att alla tusentals vanliga medlemmar känner kraften av att mötas i diskussionen och utveckla Stockholmsvästern tillsammans.

Satsa på ytterstadens bibliotek

Ill: Klas Sandberg

Stockholms kulturbudget stryps. 40-talet bibliotekarier försvinner. Stort och smått dras in på filialerna, värst drabbas Rågsved. I kulturnämndens niosidiga plan 2017 skulle filialerna ”utvecklas och expandera med staden”. Biblioteken är det bästa instrumentet för integration. Planen kunde idag vara vänsterns motdrag. Uppenbart har den övergetts – glömts bort? - trots personalaktioner mot nedskärningarna.

I juli approprierade DN-Kultur (190708) ett upprop att ”rädda Internationella Biblioteket”. Uppropet gav förstås DN nerv under julis kulturorka. Med det namnet höjer biblioteket innerstans status. Vänsterpartister i Stadshuset uppmanade fb-vänner att delta i DN:s låneaktion. Men efter selfie-striden om flest-böcker-i-famnen, vad? När mammor från Orten upptäcker att de få barnböckerna på deras språk är utlånade, förstår de att detta är ett uttryck för en djup solidaritet?

Jag vet att IB är ett tomt bibliotek, vilket personalen alltid sagt mej. Eftersom

många i Orten inte tar sej till innerstaden tar de sej inte heller till dit. Ett unikt bibliotek, hävdar V i Stadshuset, för sina böcker på 100 språk. Utlåningen rör några få språk och är inte alls unik. Alla filialer har ett utbud på invandrarpråk – också på engelska, tyska och franska, språk som inte finns på IB. Vem kräver 100 språk på hyllorna för att låna en Hafaz eller en Chico Buarque på originalspråk? Varför måste dessa två husera på samma bibbla?

Stans biblioteksfilialer, inklusive IB, är kopplade till en gemensamt sök- och transportservice. Detta system står till förfogande för stockholmare och andra kommuners bibliotek. Var boken än finns är den alltså lätt att få till närmaste bibbla i landet. När högern river i detta, det bästa i ett 100-årigt samhällsbygge, väljer Vänsterpartiet i Stadshuset att kasta in sej i en innerstadens image-fråga! Verkligheten överträffar här schablonen om V!

I juli lånades det mer. Vad annars med DN:s tyngd? 190730 meddelande DN tår-drypande att ”vi förlorade”. Så passande! IB stängs i dagarna. Hälften placeras på

Kungsholmens filial. Resten lagras. Vänsterpartiet accepterade i kulturnämnden 190305 flytten dit, men ville återremittera frågan för mer info. Vad är det V inte vet?

Det nuvarande beståndet på Kungsholmens barn- och vuxenavdelning måste rejält krympas, uppger personalen. En försämring väntar stadsdelens stora och små besökare. En riktig biblioteksstrid i horisonten?

Ytterstans filialer ökar dokumenterat stort i besök och betydelse, medan innerstans filialer förlorar besökare. Nu byggs det bostäder och studentlyor i ytterstan i en gentrifiering. Detta om inte annat motiverar en satsning på dessa filialer, några för att på sikt bli mindre kulturhus. Filialerna vill få ett större mångkulturellt utbud. Varför inte erbjuda dessa just IB-beståndet? Vad hindrar Vänsterpartiet i Stadshuset att agera för detta lokala krav. Förlorar de progressiva striden om kulturen och biblioteken, vad kan de alls vinna?

Karl-Gustav Köhler, V Rinkeby-Tensta

Bostad en mänsklig rättighet

”Vänsterpartiet sätter människors rätt till ett hem före girighet och snabba klipp, vår idé är enkel – människor behöver tak, inte lån över huvudet,” lät det inför valet 2018. Även Miljöpartiet tog upp rätten till en bostad i en riksdagsmotion 2012/13 och föreslog bland annat att ”rätten till bostad borde lyftas fram som en social rättighet både i FN:s deklaration (art.25) och i Regeringsformens 1 kap. 2& första stycket ”Det ska särskilt åligga det allmänna att trygga rätten till hälsa, arbete, bostad och utbildning, samt att verka för social omsorg och trygghet”. MP konstaterar att trots påstötningar har inte regeringen lyckats leva upp till konventionens krav på ett boende för alla. Dessa åtaganden borde regleras i en rättighetslagstiftning hur allas rätt till en bostad ska se ut.

”Ett hem är inte längre ett hem” säger Leilani Farhas, FN:s rapportör i bostadsfrågor i ett brev till Sverige och fem andra länder. Enligt Farhas så har människors hem blivit ”parkeringsplatser för globalt kapital, för att ackumulera rikedom”. Riskkapitalbolag köper upp fastigheter runt om i världens större

städer, bland annat i våra miljonprogramområden och det får effekter på mänskliga rättigheter särskilt i så kallade ”problemområden” när deras hem renoveras. Omkring 20 procent av landets befolkning kan beröras av dessa ”renovräkningar”. I Rinkeby kan ca 1000 lägenheter beröras, i Kista-Husby omkring 1500 lägenheter. Världens mäktigaste riskkapitalbolag- Blackstone (USA) har köpt upp stora fastighetsbestånd i miljonprogramområdena. Deras affärsmodell är köp billigt, renovera dyrt, sparka ut de som inte kan betala efter renovering.

Tidningen Fastighetsvärlden skriver 28/8-17 ”Utländska investerare visade vägen. Bolagen har haft en fin resa i problemområdena. Det här är inga klassiska slumvärdar...” Fastighetsvärlden avslutar det hela med en hyllning till Blackstone ”Trots en del friktion ser affärsmodellen robust ut.. Blackstones VD Stephen Warzman är en av Donald Trumps närmaste rådgivare som ordförande i presidentens företagarråd”. Det är dags att sätta stopp för deras ”fina resa”. Förutom att FN:s rapportör i bostadsfrågor och mänskliga rättigheter har varnat Sverige

och 5 andra länder för riskkapitalbolagens rövarkapitalism så har även ett annat FN organ Ekonomiska och Sociala Rådet den 4 juli 2016 kommit med en skriftlig anmärkning till den svenska regeringen med rubriken ”Rätt till bostad”. De skriver ”Kommittén välkomnar de ökade resurserna till bostäder i budgetpropositionen 2016, men är fortfarande oroad över bostadsbristen i Sverige. Särskilt storstädernas brister på hyresrätter med skäliga hyror, kommittén är också oroad över att det i praktiken kvarstår en bostadssegregation som i synnerhet omfattar afrosvenskar, muslimer och romer (art.11).” Nästa anmärkning från Ekonomiska och Sociala Rådet kommer 2020.

Nätverket ”alla ska kunna bo kvar” driver en kampanj mot ”renovräkningar”. Varför inte göra gemensam sak mot marknadshyror, mot riskkapitalbolag som Blackstone och mot ”renovräkningar” som Lena Tranberg V Enskede förde fram i förra numret av Röda Roster?

Bengt Sundell V Liljeholmen-Hägersten

bild: Johan Norlin

Replik på "Vi känner oss bedragna" RR nr 49

Ellinor Hultman från Boendenätverket och V i Skärholmen beskriver ett alltför ofta förekommande problem. Det handlar om hyresvärdar som sköter underhåll dåligt och som sedan höjer hyrorna kraftigt när de väl renoverar. Det här leder till så kallade renoveringar, där människor tvingas lämna sina hem efter att de renoverats för att lägenheterna blir så dyra.

Det är oacceptabelt och i kommunen sätter vi press på den styrande majoriteten för att detta inte ska ske. Tyvärr har kommunpolitiken väldigt lite inflytande över de privata hyresvärdarna. Det skulle behöva göras mer på riksnivå, bland annat genom lagstiftning.

Men vi tycker det är väldigt viktigt att vi fortsätter driva opinion. Några exempel på de saker vi kämpar för i opposition är:

- Att staden bygger fler hyresrätter med hyror som folk har råd med.
- Inga ombildningar av hyresrätter till bostadsrätter.
- Inga marknadshyror.
- Att regeringen återinför den så kallade förvärvslagen som innebär att värdar som tidigare varit kända för att inte sköta underhåll av sina fastigheter inte får köpa nya.
- Att staden inte säljer fastigheter till hyresvärdar som visat att de

inte kan sköta sig.

- Att det ska vara lättare att få hyresnedsättning om hyresvärderna inte åtgärdar fel i lägenheterna.
- Att regeringen tar fram en statlig strategi mot slumförvaltning.

Att det behöver byggas många fler hyresrätter, som både har hyror som folk har råd med och god standard, är tydligt. En bostad är ingen lyx, det är en rättighet.

Clara Lindblom, oppositionsborgarråd och ansvarig för bostadsfrågor

Vilka frågor är viktiga att driva i er stadsdel?

Just nu är det väldigt aktuellt och livsviktigt att bevara våra hyresrätter. Boende i Husby har erfarenhet av att behöva kämpa för sina boenden, t ex mot ”renovräkningar” genomförda av Hembla (tidigare D. Carnegie) så glöden finns.

För oss är det också viktigt att fortsätta prata om klass och hålla klassanalysen levande med tanke på området vi bor i.

Har vänsterpartiet Kista fått många nya medlemmar? Hur har det i så fall påverkat styrelsens arbete?

Ja, under valrörelsen 2018 fick vi flera nya medlemmar. Framförallt har det påverkat hur styrelsen planerar aktiviteter, och att vi gärna fixar sociala sammankomster där vi lär känna varandra för att i lägga grunden till att organisera oss och bli en kraft att räkna med.

Berätta lite om ert utåtriktade arbete, tex ”Barnbidraget”

“Soppa dagen innan barnbidraget” har blivit ett kontinuerligt sätt att träffa medlemmar och alla andra de boende i området, vilka vi faktiskt jobbar för. Vi har också varit ute med läsk och chips på fredagskvällar för att träffa unga personer och så har vi förstås VPK-boxningen! Många av våra aktiviteter riktar sig till allmänheten i området och inte bara till medlemmar eller redan frälsta, så att säga.

Intervjuade av Monica de Santa Cruz, Röda Rösters redaktion

Julia Söderblom Arce och Gino Berg Ojeda är ordföranden i partiföreningen Kista-Husby

Kan ni berätta lite om er själva och det delade ordförandeskapets fördelar?

Julia om Gino:

Gino är lugn som en filbunke, men börjar man snacka politik och sociala orättvisor brinner han! Gino är också en av få jag känner som lyckas göra politisk teori användbar i praktiken. Till exempel trillade polletten ner för min del i ett samtal om hur vi faktiskt skulle kunna använda intersektionalitet när vi formulerar partipolitik.

Gino om Julia

Julia är påläst och kan diskutera politik i långbänk. Hon pluggar även psykologi vilket visar ett intresse för hur människor tänker. Sedan hon flyttade till området har hon varit engagerad i föreningen och hon ser vikten av att bli en del av orten man bor i.

Man är som bekant alltid starkare tillsammans. Konkreta fördelar är att vi kan fokusera på det vi är bra på var och en, och att det alltid finns någon att bolla med. Delat ordförandeskap kan också innebära ökad insyn.

Det patriarkala eländets diskreta fördelar

Ill: Klas Sandberg

Som med de flesta gamla tider uppskattar man inte deras fördelar förrän de försvunnit tillsammans med gamla tiderna.

Som det där med patriarkala familjeföretag. Många av de gamla garvade bruksarbetarna jag jobbade med på nittioalet talade med stor saknad om den tiden då vårt företag var ett familjeföretag.

Är inte det nipprigt att långa tillbaka dit?

För det var en vrång och patriarkal tid på många sätt. En tid av bockande och skrapande med foten inför överhet. En tid av företagsledare som gled förbi i limousin på morgonen. Den typ av kapitalistiska blodsugare som fick mången vänstermänniska att se rött.

Varför sakna den tiden?

Svaret skulle kunna vara att en vanlig jobbare ofta har en stor önskan: att det råder ordning, reda och långsiktig planering i det företag eller myndigheten där hen arbetar

och orsaken är enkla: Ordning, reda och långsiktighet betyder att Sven och Siv själva har tydliga spelregler och de kunde planera sina liv.

Och det gick så länge firman var ett familjeföretag.

I allmänhet var något av Chefens barn (mestadels äldste sonen) öronmärkt för att ta över firman. Redan som tonåring började Efterträdaren sommarjobba på lagret, tjänande fickpengar och lärde sig logistiken. Han gick med ingenjören och lärde sig maskinerna. Han gick med försäljarna och lärde sig marknaden, marknadsföringen och försäljning.

Överallt lärde Efterträdaren känna de anställda, deras starka och svaga sidor.

Jag hör redan protesterna. Det stämmer. Arv garanterar inte visdom eller ledaregenskaper hos Efterträdaren men man missar lätt fördelarna. NÄR Efterträdaren hade nödvändig begåvning fick man på köpet en chef som redan från första början kunde alla delar av företaget utan och innan

och som kände till samhället där företaget verkade. Och man fick en chef som hade ett egenintresse av att satsa långsiktigt för att hans barn (det var mestadels en "han") skulle ha något att ärva.

På nittioalet förändrades allt. Istället för den gamla typen av patriarkala chefen / godsägaren kom nu anonyma chefer och ledningsgrupper som ofta inte kunde företaget, som saknade varje spår av ansvarskänsla för lokalsamhället.

Som inte var ett dugg intresserade av att lära sig.

Som drev företaget från kvartal till kvartal utan någon långsiktig plan

Så Sverige har gått från en ordning som skapade en viss stabilitet i ekonomin till en ny ordning som istället skapar kortsiktighet, ryckighet, tillfälliga anställningar. Om någon reflekterar över saken blir svaret ofta något om att "det är ödet".

Det är något som "bara händer".

Klas Sandberg, V Enskede

Klimatkatastrofen och kapitalismen –

Studiecirkel

I studiecirkeln om "Kapitalet" och andra ekonomikritiska skrifter av Karl Marx undersöker vi sambandet mellan kapitalismens funktionssätt, klimatkatastrofen, relationen nord-syd och andra globala utmaningar. Studieledare: Werner Schmidt, professor em i samtidshistoria och Eva-Lena Lundberg, CMS.

DATUM: Torsdag 5 sept, varje vecka 14 ggr.

TID: kl. 18.00.

PLATS: Kafé Marx, Kungsgatan 84.

ARRANGÖR: CMS, Centrum för marxistiska samhällsstudier.

ANMÄLAN: anmalan.storstockholm@vansterpartiet.se eller telefon 08-654 10 00/16.

Tillsammans gör vi skillnad! – steg 1

Välkommen på en heldag för nya medlemmar. Vi går igenom Vänsterpartiets politik och organisation och pratar om hur vi kan

förändra världen tillsammans. Vegetarisk och ekologisk lunch ingår. Och fika såklart. Ps även du som varit med ett tag är självklart också välkommen. Glöm inte att anmäla dig!

DATUM: 21 september.

TID: kl 10-16.

PLATS: Kafé Marx, Kungsgatan 84.

ANMÄLAN: Mejla till anmalan.storstockholm@vansterpartiet.se eller ring till 08-654 13 10 senast en vecka före kursen. Anmäl specialkost och behov av barnpassning.

Förändra samhället! -steg 2

I höst kör vi igång vår fördjupningskurs. För dig som vill prata mer om ideologi och organisering.

DATUM: 29 september.

TID: kl 10-16.

PLATS: Kafé Marx, Kungsgatan 84.

ANMÄLAN: Mejla till anmalan.storstockholm@vansterpartiet.se eller ring till 08-654 13 10 senast en vecka före kursen. Anmäl specialkost och behov av barnpassning.

Ill: Klas Sandberg